

която козмическиятъ човѣкъ е направилъ въ миналото. Той е изкривилъ своя пѫтъ, нарушилъ е правите отношения между Бога и себе си. Днесъ трѣбва да дойдатъ нови учени, нови философи и поети да научатъ хората да живѣятъ право, да ги върнатъ въ правия пѫтъ. Правиятъ пѫтъ е пѫтътъ къмъ Бога. Ще кажете, че вие обичате само Едного. Ако подъ думата „Едного“ разбирате Единния, Безграничния, идеята ви е права, понеже Той включва въ себе си всички сѫщества. — Обичашъ ли и мене? — Щомъ нѣкой ви зададе този въпросъ, той вече внася злото въ себе си. Защото веднъжъ обичате Единния, вие не можете да не обичате всички, понеже Той съдѣржа въ себе си всички части. Той е Цѣлото, а всички останали сѫщества сѫ Неговите части. Пазете се да не изпаднете въ положението на ония, които за обектъ на любовта си взиматъ само една частъ и забравятъ Цѣлото. Майката казва: Обичамъ само детето си. Дѣщерята казва: Обичамъ само баща си и майка си. Другъ нѣкой казва: Обичамъ само приятеля си. Какво прави природата въ такива случаи? Тя взима детето на майката, взима бащата и майката на дѣщерята, взима приятеля на нѣкого, и по този начинъ ги заставя да мислятъ, да разбератъ, че сѫ на кривъ пѫтъ. Тѣ могатъ да обичатъ частите, но първо трѣбва да обичатъ Цѣлото, което включва въ себе си всички части.

Питамъ: Какво придава човѣкъ съ лю-